

gjøre den Eiendom, der hidtil har været mere værd, mindre værd, eller omvendt gjøre den Eiendom, der hidtil har været mindre værd, mere værd, og da først, naar denne Omregulering har fundet Sted, at slaae Afgiften fast. Det er dette Princip hos Fleertallet, som Mindretallet har reist sig imod, og det, som Mindretallet har hævdet, det er, at det gjerne vil have slaaet fast den Værdi, som Eiendommene hidtil have haft, og som det finder, at man fremdeles bør holde fast ved, ved nu at foretage en Afslutning med Fortiden. Naar den ærede Ordfører har sagt, at det var en Umulighed at ramme ved Eiendommene de Dele af Skatterne, der betales af Bygningerne, og de Dele, der betales af Grunden, da forekommer det mig, at denne Indvending ikke er af megen Vægt imod, hvad Mindretallet har opstillet; thi det vil vistnok være det Samme, som naar en Mand, der eier 10 Rd., og deraf har de 5 Rd. i hver Romme, bliver beskattet for 3 Rd.; om der da tages 1 Rd. af hvore Romme og 2 Rd. af den andre Romme, eller omvendt, det bliver vistnok aldeles ligegyldigt, forsaavidt det er den samme Besidder, der skal udrede Pengene, og da i de allerfleste Tilfælde Eieren af Grunden og Eieren af Bygningen er den samme, forekommer det mig ikke, at der ligger særdeles Vægt paa, at man kan udfinde paa det Nøiagtigste, hvad Grunden burde svare, og hvad Bygningen burde svare, naar blot Fordelingen mellem Grund og Bygning skeer overalt efter det samme Princip. Naar den ærede Ordfører ligeledes har sagt, at man skulde saavidt muligt ved Vedtægter holde sig til bestaaende Forhold, naar det gjaldt om at skjelne Bygninger og Grunde imellem ved Skatteansættelser, og at det blev Kommunalbestyrelsens Sag at træffe det Rette, saa vil naturligtvis Kommunalbestyrelsen i den enkelte By følge de samme Regler i denne; men Kommunalbestyrelserne i de forskjellige Byer ville ikke følge de samme Regler i disse, de ville ikke kunne gjøre det paa Grund af, at den ene Kommunalbestyrelse ikke kjender de Regler, den anden gennemfører, og det er paalagt hver enkelt at foreslaae en Vedtægt, der er afpasset efter vedkommende Kommunes Forhold. Der vil altsaa blive fulgt forskjellige Regler i de

forskjellige Byer, og det er denne Forskjellighed, jeg troer, man maa sikke sig imod ved at antage Mindretallets Forslag. Der er med Hensyn til Fastholdelsen af den historiske Ret eller til de Afgifter, der ere sikkede ved Hævd (dersom § 3 ikke skulde blive vedtagne), et Endringsforslag under Nr. 26, som vil afhjælpe denne Mangel, og mere ordne dette Forhold, hvilket jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Naar der er sagt, at Mindretallets forslaget vilde give de Bygninger, der ere opførte, uden at være skyldsatte, for stor Favør ved at fastslaae Afgiftsfriheden, og dette er fremhævet i Forhandlingerne, da har først den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds. (Tscherning) mod sagt dette, idet han har meent, at de nye Skylsætninger eller Omreguleringer vare i Strid med Grundloven, men jeg maa derhos bemærke, at det kan være, at man i mange Byer ikke ønsker at paabyrde de nye Bygninger saadanne Skatter, navnlig i saadanne Byer, i hvilke de tidligere Grundeiere foretrak at bære Skatterne selv, før derved at bevirke, at Byen muligvis kunde faae nogen Opkomst. Hvor dette er Tilfældet, vil det være uretsfærdigt at paabyrde Nybyggernes nye Skatter, der ikke vilde være til Byernes eget Gavn. I min Kommune, det vil sige den By, hvorfra jeg har mit Valgbrev, har man saaledes under visse Forudsætninger til sagt nye Indvaanere personlig ikke alene Skattefrihed, men ogsaa gjort forskjellige andre Indrømmelser, for at give denne By, der har lidt saa Meget, noget Opsving, og lignende Forhold, antager jeg, kunne finde Sted i andre Byer med Hensyn til Nybyggere. I saadanne Tilfælde vilde det være en Uretsfærdighed at paabyrde nye Skatter, som Fleertallets Forslag tilsigter. Jeg er enig med den ærede sidste Taler (S. N. Hansen) i, at noget fast Uforanderligt, som aldrig i Tidens Løb skal kunne røres ved, er Noget, man ikke bør indrømme, da vi ikke kunne binde vore Efterkommere til aldrig at gjøre en Forandring i det Bestaaende; men eftersom Lov kan forandres ved Lov, kan jeg ikke indsee, at der i det ærede Mindretallets Forslag ligger den Fare, som den ærede Rigsdagsmand saa stærkt fremhævede, og hvorpaa han lagde saa særdeles Vægt, idet